

Школьная газета «Тамчы»

Выпускается с октября 2008 года

Издаётся один раз в месяц

Шеф редактор:
учитель татарского языка и литературы Шайдуллина
Ландыш Камиловна

Редколлегия: Альмеева Резеда,
Гарифуллина Аделя, Гильфанова Раиля, Шайдуллина
Айгуль.

Мнение автора может не совпадать с мнением редакции.

Рубрики: "Медицинская аптека", "Новостная лента", "Творчество юнкоров" или "Ижат бите", "Моя жизнь", "Галерея", "interview".

Приём материала (статьей, рассказов, стихов, рисунков и др.) осуществляется через членов редакции или шеф-редактора (307 кабинет).

Вследствие того, что ученики временно получают образование в Джалильской школе №1 и гимназии, мы так же временно приостанавливаем нашу деятельность — деятельность журналистов и педагогов. Скажем "стоп" и многочисленным конкурсам нашей газеты и школы. Но ненадолго! Специально для вас будут выпускаться номера, подготовленные специально отведённым темам. Сегодняшний номер — это номер, посвященный военно-патриотической теме.

СОРАШЫРУ... СОРАШЫРУ... СОРАШЫРУ... УКЫТУЧЫЛАРЫБЫЗ НИ УКЫЙ?

Бүгенге сораштыруны үздүрганда, без, элбәттә, китап, матбуғат укуның укытучылар өчен никадәр мөһим икәнен белдек. Эйдәз, кайберләре белән танышыйк эле.

Рус теле һәм әдәбияты укытучысы **Сәрия Эмир қызы**: «Вакытлы матбуғат арасында “Ватаным Татарстан”, “Сарман”, “1000 советов” газеталарына өстенлек бирәм. Иң яраткан китабым — И. Тургеневның «Дворянское гнездо» әсәре. Гомумән, иң яраткан авторым — Тургенев ул. Аның әсәrlәрен бик яратып укыйм».

Рус теле һәм әдәбияты укытучысы **Ильмира Зөфәр қызы**: «Г. Ибраһимов ижатын яратам, иң ошаган әсәре — “Адәмнәр” дип атала. М. Булгаковның «Собачье сердце», «Мастер и Маргарита» әсрләрен яратам. Өйдә «Татарстан яшьләрен», “Ватаным Татарстан”, “Сарман”, “Юлдаш”, “Салават күпере”, “Непоседа” газета-журналларын алам».

Технология укытучысы **Ирина Николай қызы**: «Сезнең кебек күзләр янып торганда, яңа белемнәрне арттыру максаты белән китаплар укырга бик яраткан идем. Бик күп укыдым. Теодор Драйзерның китаплары қызык иде миңа. Газета-журналларга язылмыйм».

Тарих укытучысы **Илсояр Мөҗәнит қызы**: «Иң яраткан китабым — «Граф Монте-Кристо». Соңғы вакытта китапларны укырга бөтәнләй вакыт юк, әмма аларны укырга тырышам. Гайләбез белән “Нефтяник Джалиля”, “Сарман”, “Ялкын”га язылдык».

«Ел китабы—2014» конкурсы итогләрә

Чәчмә әсәрләр:

I урын - Мәдинә Маликова
«Арыш тәмә»;
I I урын - Халисә Ширмән
«Ерактагы йолдыzym»;
III урын - Альберт Хәсәнов
«Данәгәл».

Балалар әдәбияты:

I урын – «Тукай иленә сәяхәт=Путешествие в мир Тукая»;
II урын – «Әкиятләр»;
III урын – Булат Садретдинов «Айда кунакта».

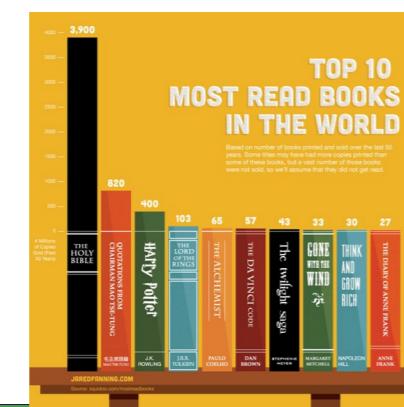
Тезмә әсәрләр:

I урын – «Күбәләгем, түгәрәгем»;
II урын – Шәрифуллина Эльмира «Тамды яшем»;
III урын – Роберт Миннүллин «Татарларым».

Дөньяда иң күп укыла торган 10 китап

10 иң күп укыла торган китаплар исемлеге соңғы 50 ел эчендә бастырылып чыгарылган һәм сатылган китаплар арасыннан алынган. Шартлыча, әгәр китап басылмаса, димәк, ул укылмый дигән фикер йөртелә. Һәм китаплар исемлеге түбәндәгечә:

1. Библия
2. «Цитатник» Мао Цзэдун
3. «Гарри Поттер» Джоан Роулинг
4. «Властелин колец» Дж. Р.Р. Толкиен
5. «Алхимик» Паоло Коэльо
6. «Код да Винчи» Дэн Браун
7. «Сумерки» Стефани Майер
8. «Унесенные ветром» Маргарет Митчелл
9. «Думай и богатей» Наполеон Хилл
10. «Дневник Анны Франк»

ЕСТЬ ТАКАЯ ПРОФЕССИЯ - РОДИНУ ЗАЩИЩАТЬ

Р.К.Талибуллин, капитан, руководитель команды допризывников

В России во все времена военная служба была делом чести, школой мужества и самоотверженности, а к профессии военного всегда относились с особым почетом и уважением. Однако она не каждому по силам. Для этой профессии очень важны целеустремленность, стойкость духа, умение бороться со всеми трудностями, так как профессия не из легких.

Действительно, в современной жизни далеко не каждый молодой человек выбирает военную службу. Этому виной и закрепившаяся за профессией негативная репутация. Парни в основном думают о том, как бы избежать армии, боясь дедовщины и прочих ужасов, о которых так часто говорят. Причина в том, что снижен престиж армии. Если раньше косо смотрели на тех, кто не служил, то сейчас действует обратный принцип. Это не правильно. И хорошо, что еще остались ребята, которые идут в армию и понимают, что их долг — служить Родине, и что армия готовит настоящих мужчин.

Военная карьера начинается с хорошего образования, поэтому молодые люди, решившие связать свою жизнь с этой профессией, еще учась в школе, должны задумываться о выборе учебного заведения.

КСТАТИ. Профессия военного не является чисто мужской, как это принято считать. Среди женщин военное дело также востребовано. Как показала игра «Есть встать в строй - 2015», девушки вполне справляются и строевым шагом, и многочасовыми маршировками, тренировками, и физическими нагрузками. Спасибо нашей команде за красивую победу. Так держать!

Всех ребят, коллег-мужчин сердечно поздравляю С Днем защитника Отечества и желаю мужества и бодрости духа.

Тамчы

Школьная газета МБОУ
“Джалильская СОШ №2”
№6 (февраль) 2015 г.

«ЕСТЬ ВСТАТЬ В СТРОЙ!»

26 февраля в ДК поселка Джалиль прошло всеми долгожданное событие — военно-патриотический конкурс “Есть встать в строй”. В конкурсе участвовали учащиеся старших классов 6-ти команд: Джалильских школ, двух Сармановских, ПТУ. Наша команда оправдала надежду многочисленных болельщиков, в лице учащихся школы и всех учителей, технического персонала, родителей.

Уже седьмой год подряд наши ребята занимают призовые места. Магалимов Радмир лучший командир, лучший по сборке и разборке автомата, Макаров Максим - самый меткий стрелок, Сaitov Ислам - лучшее подтягивание, Биктимиров Айнур - самый быстрый и самый ловкий в одевании защитного комплекта. Также в команде были Валиев Тимур, Валиев Раиль, Мирвалиев Раиль, Мухаметшин Ильвир. А изюминкой нашего конкурса была – Целикова Инна.

Парламент школы

Это было ДО...

Дарья Щербакова, член парламента:
«Прежде всего я хочу пожелать им удачи! В этом году соперников побольше и сил придется приложить в 2 раза больше! Но думаю, ребятам это не помеха, наши бойцы смогут справится со всеми трудностями. Главное, чтобы присутствовал командный дух. А мы, болельщики, всячески будем поддерживать их из зала и болеть!»

ЯҢА РУБРИКА

“БӨЕК ВАТАН СУГЫШЫ МИНЕМ ГАЙЛӘМ

ИСТӘЛЕККӘ КАЛГАН ИКЕ ТОЛЫМ

Минем карт әбиемнен апасы Мөзәянә Мәгъдәни кызы Мәгъдәниева - Бөек Ватан сугышы ветераны, ир-егетләр белән ингә-иң торып туган илебезне фашист албасарларыннан ялаган батыр сугышчы,

46 ел хезмәт стажы булган хезмәт ветераны, орденлы укутычы иде.

Сугыш башланганда ул урта мәктәне генә тәмамлый. Менә шундай япь-яшь, чандыр кызга шулкадәр көч һәм батырлык кайдан килде миқән? Этисе Мәгъдәни бабай сугышка китүгә, ул да фронтка жибәрүләрен сорап военкоматка бара. Тик аны алмыйлар, ул кире авылга кайта. Тагы бара, тагын боралар. Колхозга эшче көчләр бик кирәк була, Мәгъдәни бабайсыз єйдә бер генә ир-ат булмавы да үзен сиздерә. Мөзәянә әби бөтен көчен биреп тырыша, ә үзе фронтка китү, дошманнарны тизрәк жину турында хыяллана. Аның хыялы 1942 елда чынга аша. Кыз, әнисенә һәм кыз туганнарына озын толымнарын истәлеккә калдырып, сугышка китә.

Аның сугышчан юлы ике ел, жиде ай, унбиш көнгө чиксез сагынуы күренә. Авылдашларына, гаилә өзүнә. Ничә мен чакрым юлларны, бихисап өгъзаларына сәлам юллаган ул, һәрберсенең аерым хәлавырылкыларны, үлем дәншәтен, югалту ачысын, дошманга әхвәлен сорашкан. Сугышка киткән туганнарының хәлән-карата ярсу-нәфәрәтне бергә туплаган еллар, айлар, көннәр булалар алар. Балтык буе фронтындағы зенит полкында ПУАЗО приборчысы булып хезмәт итә Мөзәянә әби, шунда партия сафларына кабул ителә. Туган авылына 1945 елның 20 августында кайта. Миллионлаган кешенең гомерен өзгән, милионнарча хатынны тол, миллионларча баланы ятим иткән бу сугыштан ирен дә, азат иткәндә һәлак булган". Карт әбиемә килгән үлем аттара, балаларын һәбәрәндә бабамың күмәргә гәүдәсе калмавы турында хәбәр ителгән була. Алар урнашкан окоп естенә снаряд төшкән, шуңа күрә анда булучыларны күмә дә алмыйлар...

1947 елдан Мөзәянә әбием мәктәптә эшли башлый. Укытучы хезмәтенә ул 32 елга якын гомерен бирә. Ерак илләрне, чит жирләрне күреп, жәяуләп узганга күре, бәхетне читтән эзләми: туган авылында кала, намуслы түләде. Гадел Кутуйның "Сагыну" нәсерендә мондый юллар жиңеп туган ягына исән-имин кайта алган Миргалим бар: "...Сагынган саен сагынасы килә. Сагынум шундай бабай гына балаларын һәм хатынны ялгыз калдырып улел көчле булганга, кайтуым да ышанычлы. Кайтыр булмасам, китә. Бу вакытта Мөзәянә әбиемә бары 40 яш кенә була. Ул тагы сыйнамас һәм сыйылмас очен бар көчен, сабырлыгын туплый.

Менә шулай гомер буе көрәшеп яшәгән намуслы, батыр туганнарын белән мин бик горурланам.

Ильмир Зәкиев, 8 А сыйныфы укучысы

ИСТӘЛЕККӘ КАЛГАН СОҢГЫ ХАТ

Ачы сугыш безнең гаиләне дә урап узмаган. Минем дүрт карт бабам да катнашкан анда. Ике әбиемнен, ике бабамның да этиләре илебезне дошманнардан саклау өчен кулларына корал алганнар һәм шул китүдән исән-имин туган якларына, сагынып көткән балалары янына кайта алмaganнар.

Эниемнен әнисе Гөлнур әбием хәзерге Зәй районы Сармаш по Ирне авылында туган. Мин әле Гайнелхәят әбинемне бик аз гына хәтерлим. Тик менә карт бабамны күзалларга аның ике фоторәсеме һәм бер хаты гына мөмкинлек бирә. Алар безнең гаиләбезнең ин кадерле истәлеге. Бабам сугышка соңрак, бары 1943 елда гына китә. Ул бик оста комбайнчы була. Шуңа күрә аны өч тапкыр кире боралар, бронь бирәләр. Э сонгы баруында инде повестка тottырып жибәрәләр.

Бабамның хаты инде саргаеп беткән, ертылырга гына тора. Тик ул безгә бик кадерле. Бу хат аша гүя мина Бөек Ватан сугышчысы эндәшә. Мин еллар аша Йосыф бабамның тавышын ишетәм күк. Хатны тыныч кына укып та булмый. Аның һәр жөмләссөнән бабамның

чынса сагынуы күренә. Авылдашларына, гаилә өзүнә. Ничә мен чакрым юлларны, бихисап өгъзаларына сәлам юллаган ул, һәрберсенең аерым хәлавырылкыларны, үлем дәншәтен, югалту ачысын, дошманга әхвәлен сорашкан. Сугышка киткән туганнарының хәлән-карата ярсу-нәфәрәтне бергә туплаган еллар, айлар, көннәр булалар алар. Балтык буе фронтындағы зенит полкында ПУАЗО приборчысы булып хезмәт итә Мөзәянә әби, шунда партия сафларына кабул ителә. Туган авылына 1945 елның 20 августында кайта. Миллионлаган кешенең гомерен өзгән, милионнарча хатынны тол, миллионларча баланы ятим иткән бу сугыштан ирен дә, азат иткәндә һәлак булган". Карт әбиемә килгән үлем аттара, балаларын һәбәрәндә бабамың күмәргә гәүдәсе калмавы турында хәбәр ителгән була. Алар урнашкан окоп естенә снаряд төшкән, шуңа күрә анда булучыларны күмә дә алмыйлар...

Карт бабам шушы хатын язғаннан соң бары 2 генә ай мондый мәгълүмат бирелгән: "Миннегулов Йосыф Миннегол улы 1944 ичे елның 26 июненә Белоруссияне азат иткәндә һәлак булган". Карт әбиемә килгән үлем аттара, балаларын һәбәрәндә бабамың күмәргә гәүдәсе калмавы турында хәбәр ителгән була. Алар урнашкан окоп естенә снаряд төшкән, шуңа күрә анда булучыларны күмә дә алмыйлар...

Усә барган саен мин хат юлларына салынган мәгънәне тирәнрәк ачам. Сагыну, тормышны чиксез ярату, туган илгә тугрылық, ата мәхәббәте, кайғыртучанлық һәм бик тә, бик тә яшице килү теләгә белән сугарылган икән бит ул хезмәт куя, тормыш кора, дүрт бала тәрбияләп үстерә. Бердәнбер һәм соңғы хат.

Тик менә аның ире, үзе кебек үк фронтовик, мен үлемнә жиңеп туган ягына исән-имин кайта алган Миргалим бабай гына балаларын һәм хатынны ялгыз калдырып улел көчле булганга, кайтуым да ышанычлы. Кайтыр булмасам, китә. Бу вакытта Мөзәянә әбиемә бары 40 яш кенә була. Ул тагы сыйнамас һәм сыйылмас очен бар көчен, сабырлыгын туплый.

Сагыншта жину өчен безнең илебез бик кыйммәт түләде. Башка мондый мәхшәрләр кабатланмасын, бабаларыбыз, этиләребез гел безнең янәшәбездә булсын, кан түгелмәсен, яш көелмасын иде.

Айгөл Шәйдүллина, 7 А сыйныфы укучысы

Они защищали Родину!

Более полувека назад, в 1941 году, на нашу страну напали фашистские войска. Весь народ поднялся тогда на защиту Родины! Подвиг людей, защитивших нас, их потомков, никогда не будет забыт!

Как забыть пролитую ради нашей свободы и счастья кровь? Как забыть подвиг наших прадедушек и прабабушек? Их ежедневный военный труд так же достоин восхищения и преклонения, как и отдельные героические подвиги, о которых

написаны книги и сняты фильмы!!!

Защищали Родину не только на фронте, но и в тылу. Без миллионов и миллиардов женщин, подростков, специалистов, работавших в тылу на военных заводах, на полях, на фабриках не состоялась бы наша победа! Поэтому уже давно эти люди приравнены к полноправным участникам Великой Отечественной войны.

Дело освобождения Родины было всенародным, поэтому когда мы говорим: «Они защищали Родину», мы должны иметь в виду все военное поколение, всех людей, воевавших и трудившихся в то время.

Вечная им память и слава!

Что такое война?

Что же такое война, иногда ты Ленинграда не померкла задумываюсь я. По рассказам сейчас, и не померкнет века-Ильсияр Музагитовны, учительницы истории, я поняла. История Ленинграда учит беззаветно любить свое Отечество и воспитывает молодое поколение!

Одной из самых страшных войн в мире была Великая Отечественная война. На классном часу мы говорили про блокаду города Ленинграда. Я слушала все с замиранием сердца.

10 июня 1941 года фашисты предприняли первую попытку овладеть сходу городом.

Многие солдаты, в их числе и мой прадед, обороныли город. Немецкие войска превосходили наших по числу танков и боевых самолетов и имели равенство в артиллерийских орудиях, миномётах. Блокада города продолжалась 900 дней. Люди исхудали, болели, умирали.. Выход немецких танков и пехоты на подступы к Ленинграду привёл к необходимости с целью

лучшего управления войсками разделить северный фронт на два фронта: ленинградский и Карельский. Памяти жертв блокады и погибших участников обороны Ленинграда посвящены в городе мемориальные ассоциации Пискаревского и Сергиевского кладбищ.

Героическая эпопея защи-

САМОЕ СТРАШНОЕ СЛОВО В МИРЕ

Я думаю, слово война — это самое страшное слово в мире. Это слово напоминает нам о больших потерях в семьях, потому что ни одна семья не осталась без потерь. У кого-то погиб пapa, дедушка, сын, жених. Никому бы не хотелось испытать такую участь. При слове война ветераны начинают плакать и вспоминать кошмары этих ужасных годов.

Я бы хотела, чтобы больше таких страшных войн между странами не начинались. Пусть в мире будет мир, рождаются и играют дети, поют птицы, звучат веселые песни. Не этим ли прекрасен мир??

Айгуль ШАЙДУЛЛИНА,

7А

ШО СЛЕДАМ ГЕРОЯ — ЗЕМЛЯКА

В Сармановском районе есть небольшая деревня Иске Кэшер — Старокаширово. Старокаширово было основано на очень красивом месте, на берегу небольшой речки Кэшер, что в переводе обозначает "Каменистая река", так как берега и дно этой реки усыпаны мелкими камнями. Здесь 16 ноября 1916 года в семье Хасановых родился сын. Назвали его Зиннатулла. В переводе это означает "Божий дар, подарок, ценность". Так написано в рукописной тетради деревенского муллы, а автобиография героя начинается со слов: "Я, Хуснуллин Зиннат", в документах их немецкого архива про него пишут: "Хасанов Зиннат".

Его детство ничем не отличается от детства других детей того времени. Он помогает своим родителям по хозяйству. Отец Хуснулла, мать Ханифа поведали очень много горя, так как похоронили своих пятерых детей в младенчестве. У Зиннатуллы был брат Мухлисулла (погиб на фронте), братишка Шафигулла, сестры Рокия и Асия. Они были дружны между собой и единны. Как и все дети деревни, они летом ходили купаться на речку, собирали малину, черемуху, щавель в Кутемелинском лесу. Так называли и называют лес, который находится недалеко от этой деревни. Он был очень богат и не дал умереть от голода жителям многих близлежащих деревень. А зимой все катались с горы и на льду речки. Зиннат особенно любил ходить на берегу любимой реки. Здесь он собирал прудья, а дома делал из них красивые и аккуратные корзины. В воспоминаниях односельчан мы читаем такие строки: "Зиннат очень любил читать стихи, любил петь". В письмах Латыифа апа (жена брата) очень много стихотворных строчек, написанных героем. Было еще одно увлечение героя. Он любил подниматься и часами сидеть на самой вершине горы. Здесь он встречал рассвет, здесь мечтал о подвигах. На одном из камней была найдена надпись: "Зиннат Хасанов. 1916-1936." Эту запись он оставил когда уезжал в Казань. Информацию про детство и юность героя можно узнать из воспоминаний учителя истории, аксакала этой деревни Асгата Гарифуллина. Эти записи хранятся в музее. Асгат абый пишет: "Зиннат с маленьких лет начал помогать всем. У него были золотые руки. Мальчик все время что-то мастерил. Сперва научился плести корзины, потом занялся ремонтом ведер, самоваров, мисок. Не только чинил, даже делал какие-то узоры на них. Потом начал работать топором. С родственниками построили сарай. Кое-что он делал на продажу". В музее очень много экспонатов, которые сделаны его руками.

В 1936 году Зиннат Хасанов приехал в Казань. Юноша хотел учиться и поступил в техникум советской торговли. Был активистом, любил спорт, отличался готовностью помочь, организаторскими способностями, целеустремленностью. Его избрали в комитет комсомола. Вот этими качествами и взглядами на жизнь очень схожи два героя: Муса Джалиль и Зиннат Хасанов. Хотя парень не писал стихи, он умел их пламенно читать и играть на гармошке. После техникума парня направляют в город Киров. В 1939 году был призван в ряды Советской армии. В начале службы парня отправляют в курсы младших командиров в г. Канское военное училище. Но долго учиться он не смог. Началась война и курсант сразу ушел на фронт. После этого известий от него почти не поступали, вскоре он совсем пропал. Родным он отправил всего одно письмо, где сообщил о том, что их дивизия находится под Брянском. Зиннат Хасанов был ранен около села Спассово Московской области и попал в плен. Только спустя 13 лет после его смерти стало известно о том, что он был членом подпольной организации и сражался против фашистов. Эта подпольная организация была организована в польском крепосте Демблин. Сюда фашисты стали собирать военнопленных татар, башкирцев и других восточных национальностей. Они хотели создать национальные военные полки и направить их на фронт, чтобы они уже воевали в них стороне. Вот в таких условиях Гайнан Курмаш и Фоат Сайфулмулюков создают свою подпольную организацию. Вскоре сюда принимают и Зинната Хасанова. Потом к ним присоединяется татарский поэт Муса Джалиль. Они устанавливают связь со всеми лагерями на территории Польши. Зиннату Хасанову было поручено очень ответственное задание. Он был связным-посредником между пленными, которые находились в концлагерях Берлин, Узедом, Едлино, Крушино, Седльце, Дрезден, Родом, передавал им последние сводки "Совинформбюро" и устанавливал новые связи. Это было очень сложно и смертельно опасно, но парень не боялся смерти.

Но нашелся предатель и начались аресты. У Зинната Хасанова в подушке нашли пачки листовок. Его пытали трое суток... После этого друзья его не узнали: его волосы стали седыми, лицо изуродовано, тело избито. Но он выдержал, молчал, никого не предал. После ареста их некоторое время держали в концлагере Шпандау, потом Плетцензее и Моабит. В марте 1944 года Дрезденском концлагере состоялся суд. Военный суд приговорил всех членов этой организации к смерти. И 25 августа 1944 года в концлагере Плетцензее они были казнены. 114 шагов нужно было пройти этим мужественным защитникам нашей родины от камеры до гильотины. Они прошли его гордо подняв головы и улыбаясь, зная, что жизнь у них была короткой, но смерть прозвучит как песня, зная, что будут они жить и после смерти.

Мардамшина Лиана, Шаймухаметова Аделя, 9 а

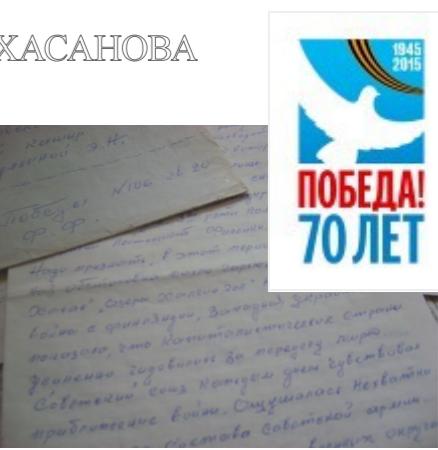

ВИРТУАЛЬНАЯ ЭКСКУРСИЯ В МУЗЕЙ ЗИННАТА ХАСАНОВА

Музей встречает нас вот таким портретом нашего земляка.

На шкафах альбомы с воспоминаниями односельчан.

Письма Шарипова А.А., однокурсника по военно-полевым курсам

Фотостенды рассказывают о родственниках героя

Ябалактау!
Исеме жыр сорамың,
Сандугач та түгел, лачын да.
Тора ул тау ачып таш күкәген
Бәйгедәге жүлләр карышында.
Хәтерли ул көләч Биктимерне
Һәлак булган Хасан күләнд.
Ташта калган имза инде күчкән
Нәни авылдашлар теленә.
Сарман көен жырлап, Зиннат китә,
Егет кичә утын-ялкынын.
Жыр өзелә, жыр дәвамын дуслар
Алып кайта Берлин аркылы.

Зиннат Хасанов был умелым кузнецом, плотником, любил читать стихи, часто поднимался на вершину Ябалактау и любовался красотой родного края. Быть может он уже тогда мечтал о подвиге...

«ЯЛКЫН» ПИТЕРГА КИ- ТЕРЕР» БӘЙГЕСЕНЕЦ ФИНАЛЫНДА

5 февраль көнне Казандагы «Сәләт йорты» нда «Ялкын Питерга китерер!» бәйгесенең бүләкләү тантанасы үтте. Биредә «Ялкын» журналына язылган сыйныфлар жыелышып, үзләре белән таныштырды, чыгышларын күрсәтте һәм бүләкләр отты. Катнашкан класслар 2015 елның беренче яртыеллыгына «Ялкын» журналына язылып, үз классларын үзенчәлекле таныштырырга тиеш иде. Һәм, әлбәттә, презентацияләрен, квитанцияләрен жибәрергә. Уз материалын юллаган класслардан жюри жинүче 4 сыйныфны сайлады: Сарман районы 2нче санлы Жәлил урта мәктәбенән 7А сыйныфы, Яңа Чишмә районы Тубылгытау мәктәбенән 8нче классы, Апас районы Каратун мәктәбенән 7нче, Кайбыч районы Бәрлешбаш мәктәбенән бичы классы.

Мәктәбезинең 7A сыйныфы укучыларын бүләк — диплом һәм ноутбук көткән иде. Шулай ук алар «Ак калфак» ТР Хатын-кызлар жәмгыятеннән бүләкләр оттылар.

Резидә ӘЛМИЕВА, 7A

«Ялкын» журналының әдәби редакторы Ләйсән Фәйзуллина фотолары.

СУГЫШТА ТҮГЕЛ, СУГЫШНЫң УЗЕН ЖИНӘРГӘ КИРӘК

Сугышны үз күзләре күргән кешеләр саны көннән-көн кимесә дә, ул дәһшәтле көннәрне бездән аерып торган еллар саны арта барса да, бу мәхшәр халкыбыз йөрәгендә сагыш, ут һәм мәңге бетмәс хәсрәт уты булып яна. Өлкәннәр, үзләре сабый гына булган әби-бабайларыбыз, ветераннарның хатирәләре аша беләбез без бу турыда, фильмнар, күртөрле әсәрләр сөйли анын хакында, рәсемнәр құзалларга ярдәм итә. Аларның һәркайсында құз яше, авырлық, үлем...

Ә бит истәлекләр буенча 1941нче елның 22 июнь иртәсе искиткеч матур, аяз була. Менә шундый гүзәллекне бозып, илебезнең аяз қүгенә дошман самолетлары керә. Канатларында үлем алып керә алар! Сугышка әзер булмауга карамастан, халық яуга күтәрелә. Теләк бер генә: илебезне, яраткан Ватаныбызын саклап калырга, аны фашистларга берничек тә бирмәскә! Бирмәскә! Бирмәскә!

Илебез жину өчен яши башлый. Һәркем шундый теләк, өмет белән яши. Бу ышаныч кешеләргә көч бирә. Фронтта тиндәшлек батырлыklар кылына. Хезмәт фронтында да сынатучылар булмый.

Бу турыда сөйләшүләр оештырганда очрашуға килгән елкәннәр үzlәренең құз яшьләрен тыя алмыйлар. «Мин моны күрдем! Без боларны кичердек, - диләр алар. – Без этием дип бер тапкыр да әйтә алмаган балалар буны бит». Әтиләренең кочле кулларын тою бәхете эләкми аларга. Елаганда юатыр кешеләре дә, усаллардан саклар кешеләре дә әниләре генә була. Әниләрнең юатып торырга вакытлары булғанмы? Алар ирләре урынына басуда, урманда, заводларда хезмәт күйгәннәр, тик сынмаганнәр. Бу буын әби-бабайларының бүген дә өметләре бер: Жинүгә ышаныч. Сугыш уты кабызырга теләүчеләр ақылларына килерләр, Жирне тынычлық аша гына саклап калып булғанын аңларлаулырына ышанып яшиләр алар. Киләгәбез якты булсын өчен, бүген кешелеккә сугышта түгел, ә сугышның узен жинәргә кирәк бит.

Резидә ӘЛМИЕВА, 7A

ФОТОРЕПОРТАЖ ТРАДИЦИОННОГО КОНКУРСА

